

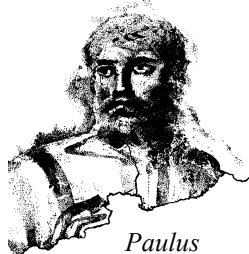
VERDENS TIDENDE

Spring gennem tiden

Tema: forfølgelse

Vandrerprædikant forfører

Caesarea, år 45
Der er tale om daglige tumulter på torvet, når en mand ved navn Paulus taler. Han råber ud til alle: *Der er kun én Gud, det er Herren. Salige er de rene af*

Paulus

hjertet, thi de skal se Gud. Velsignet er de, som har holdt kødet rent, for de skal blive Guds tempel. Velsignet er de, som lever i afholdenhed, for til dem vil Gud tale. Velsignet er de, som har hustruer, som om de ingen havde, for de skal arve Gud. Velsignet er de kyskes kroppe, for de vil behage Gud og skal ikke gå til grunde. Især nogle af byens unge kvinder kliner til vinduerne til torvet som edderkopper. Det er er ikke hans skønhed, som betager - for køn er han ikke - heller ikke særlig ung. Men den måde, han taler om Gud på, forvirrer folk. Bystyret er trådt sammen; den almindelige stemning er at der må gøres noget ved sagen.

Tragedie i Teatret

Caesarea, år 45
Bystyrets forsøg på at statuere et eksempel på vandrerprædikanten Paulus fra Tarsus endte i en tragedie. Paulus var blevet arresteret for at udbrede samfundsskadelig lære og ført til teatret. Der havde man indfanget en usædvanlig stor løve, som til skræk og advarsel skulle fortære ham. Men da Paulus kom ind på arenaen til løven var det som løven hilste på ham og et sært sceneri udspillede sig. Fangen og løven talte med hinanden. Nogle sagde, det så ud som om de bad til Gud. Publikum blev

Mosaik: Løve overfalder martyr i arenaen

bange og råbte: Send Paulus væk, men brænd Thekla til at smide den unge kvinde op. Men i det samme kom en voldsom regn og slukkede ilden. Der opstod stor forvirring - og Thekla benyttede lejligheden til at gå ud - efter Paulus. Da hendes kæreste, som havde været blandt publikum så det, løb han ned på scenen, trak sit sværd og kastede sig over det i sorg. Han døde på stedet.

Selv mord for alles øjne

Der blev tændt op under koen, og man gjorde klar til at smide den unge kvinde op. Men i det samme kom en voldsom regn og slukkede ilden. Der opstod stor forvirring - og Thekla benyttede lejligheden til at gå ud - efter Paulus. Da hendes kæreste, som havde været blandt publikum så det, løb han ned på scenen, trak sit sværd og kastede sig over det i sorg. Han døde på stedet.

Eftersøgning af Thekla

Et medlem af familien har prøvet at opspøge Thekla, men har ikke fundet hende. Rygtet lyder at hun for ikke længere at tiltrække mænd har klippet sit hår kort. Hun skal også have tilsluttet sig den såkaldte Kristus-bevægelse, som Paulus tilhører.

Levende fakler

Af vor udsendte medarbejder Tacitus*. Rom 64.

Kristne skyld i Roms brand?

Store slumkvarterer i Rom er brændt. Rygtet løb at kejseren selv havde ladet brandene tænde. Kejser Nero delte rundhåndet gaver og nødhjælp ud. Men alle regentens gaver formåede lige så lidt som sonofre til guderne at bringe det slemme rygte til at forstumme, at ilden var påsat efter Neros befaling. For altså at gøre ende på folkesnakken kastede han skylden over på andre og straffede de forhadte mennesker, som man kaldte kristne.

Kristus af Judæa

Disse mennesker havde dette navn efter Kristus, som under Tiberius' regering blev henrettet ved prokuratoren Pontius Pilatus. Denne fordrævelige overtro blev således en tid undertrykt, men brød siden atter ud, ikke blot rundt om i Judæa, hvor den fra først af var opstået, men også her i hovedstaden, hvor alt afskyeligt og skammeligt strømmer sammen fra alle kanter og finder tilhængere.

Kejserlig razzaer

Først lod man dem pågribe, som tilstod; de angav så under forhør en meget stor mængde andre. Nu ikke bare under anklage for brandstiftelse, men for "had til menneskeslægten". Man nøjedes ikke med at henrette dem, men drev oven i købet løjer med dem: nogle blev dækket med dyrehuder og

Kejser Neros guddommelige profil på en mønt.

Kejser Nero synger under Roms brand

sønderrevet af hunde; andre korsfæstedes, og atter andre blev indsvøbt i brandbare klæder og blev brugt til at oplyse natten.

Medlidenhed?

Nero havde åbnet sine haver for dette skuespil og gav lege i det derværende cirkus, hvor man så ham klædt som vognstyrer blande sig med mængden eller køre på en vogn. Dette var også årsagen til, at man kom til at føle medlidenhed med disse mennesker - selvom de var skyldige og fortjente at behandles med den yderste strenghed. For man måtte tænke, at det ikke var for samfundets skyld, de måtte lide døden, men for at tilfredsstille en enkelt mands grusomme sind.

(*Virkelighedens Tacitus er historiker og levede ca. 55-120)

Oprørerkonge alligevel ikke død?

Jerusalem, år 30

Nogle uger efter korsfæstelsen af oprøreren Jesus fra Nazareth går rygtet at nogle af hans tilhængere har set ham. Og de fortæller at han før han ankom til Jerusalem til påsken havde forudsagt sin egen lidelse og død. Nu forstod de det, han sagde dengang: "Menneskesønnen skal overgives til ypperstepræsterne og de skriftkloge, og de skal domme ham til døden og overgive ham til hedningerne, og han skal blive hånet, pisket og korsfæstet, og på den tredje dag skal han opstå."

Tilhængernes frygt

Jesusbevægelsen tilhængere er ikke så lette at finde. De frygter forfølgelse. De citerer Jesus for også at have sagt: "Man vil lægge hånd på jer og forfølge jer, udlevere jer til synagogerne og kaste jer i fængsel, og I vil blive ført frem for konger og

Jesus af Nazareth blev henrettet sammen med to andre oprørere.

statholdere på grund af mit navn. Det vil give jer lejlighed til at aflægge vidnesbyrd."

Frygten har vist sig stærkt begrundet. En tilhænger ved navn Stefanus blev efter forhør i rådet stenet til døde for gudsbespottelse. Han er den første fra bevægelsen siden Jesus selv der er blevet henrettet.

Gammel profeti

Hans skikkelse havde ingen skønhed, vi så ham, men vi brød os ikke om synet.

Foragtet og opgivet af mennesker, en lidelsesmand, kendt med sygdom, Men det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar; og vi regnede ham for en, der var ramt, slået og plaget af Gud.

..Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt.

... Herren lod al vor skyld ramme ham.

Han blev plaget og mishandlet, men han åbnede ikke sin mund; som et lam, der føres til slagting, som et får, der er stumt, mens det klippes, åbnede han ikke sin mund.

Profeti fra ca 350 f. kr.